

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۹/۰۹

اسحاق نگارگر

آیا ما هم روزی صاحب فرهنگ سیاسی خواهیم شد؟

بیش از نیم قرن شد که من از آنانی که در افغانستان ادعای سیاستمدار بودن داشته اند دروغ و حرافی شنیده ام بنابراین با صراحت باید به عرض برسانم که من اعتماد خود را به سیاست و سیاستمداران باخته ام و به همین دلیل هرچه شنیده ام با خود گفته ام «بشنو و باور مکن!» اما هرچه بود ما در گذشته دیده بودیم که سیاستمداران برضد رقیبان سیاسی توطئه می کردند و یکی دیگر را بدنام کرده از صحنه سیاست بدر می راندند و این مسأله حتی در میان رهبران کمونیسم روس و چین به یک عنعنه بدل شده بود. لنین تلاش داشت بالشویسم روسیه را از وجود ستالین پاک کند اما مرگ زودرس به او فرصت نداد و ستالین به رهبر قدرتمند بدل شد و رقیب خود تروتسکی را نه تنها از روسیه راند بلکه حتی در مکزیکو نیز آرامش نگذاشت و ترورش کرد. ستالین همه مخالفان سیاسی خود را کشتن گرفت تا بدانجا که دخترش نیز از استبداد پدر به غرب فرار کرد. خروشجف؛ بیریا و مالنکوف باهم ساختند و شرستالین را از سر مردم دفع کردند و درست به همین شیوه بریژنف و دیگران در صحنه آمدند و رفتند. در چین نیز مائو با هم‌رزم نزدیک خود لین پیاو نساخت و دیدیم که رقیبانش بعد از مرگش برهمسیر او نیز رحم نکردند و تاپایان عمر در زندان نگاهش داشتند. در افغانستان نیز حفیظ الله امین بالش بردهان مردی گذاشت که خود او را نابغه شرق ساخته بود. این گونه با توطئه به قدرت رساندن و از اریکه قدرت پائین افکندن نمودار این حقیقت تلخ است که فرهنگ سیاسی در میان مردم ریشه ندارد و اصولاً مردم به آمد و رفت رهبران علاقه ندارند و این رهبران علی رغم ادعا های خود در میان مردم ریشه ندارند و وقتی میروند مردم آهی سرد میکشند و میگویند یکی به خیر؛ دو به خیر و به همین ترتیب اما اخیراً این مدعیان ائصاف به مسلمانی در سیاست عنعنه بسیار زشت ترور های سیاسی را به وجود آورده اند که برای ترور رقیبان سیاسی از شیوه های انفجاری و انتحاری سوء استفاده می کنند و اگر توانستند رقیب سیاسی خود را بکشند که به مقصود خود میرسند و اگر نتوانستند که غالباً به دلیل جفاظ های امنیتی نمی توانند دهها بیگناه بیچاره را به کام مرگ می فرستند. من میدانم این تلقی زشت را اینان از کدام اسلام برداشته اند که اگر به خاطر رسیدن به یک هدف «مقدس» بی گناهان را کشتند آن بی گناهان به بهشت میروند و بنابراین قتل شان را همین طرز تلقی توجیه می کند.

قرآن کریم با صراحت کامل میگوید که اگر بی گناهی را از روی قصد بکشند قاتل یا قاتلان برای همیشه دردوخ می مانند پس کشتن مسلمانان بی گناه مساوی به عمل کافر است ولی اینان شانه بی پروایی بالا می اندازند و عمل خود را نزد مردم با دیده درایی توجیه می کنند.

من این آقای امرالله صالح را نمی شناسم و هرگز حضوراً او را ندیده ام و یک کلمه با او صحبت نکرده ام و قصد پشتیبانی اش را هم ندارم چنانکه تا امروز درمرداب پشتیبانی از هیچ سیاستمدار دیگر هم سقوط نکرده ام اما ترور او و هر سیاستمدار دیگر را برخلاف یک فرهنگ سالم سیاسی میدانم و میگویم که این شیوه «تو بکش؛ مه بکش» نه ما را به صلح میرساند و نه به آرامش برعکس ما را به یک هرج و مرج سیاسی می بزد و به همان فرهنگ میرساند که

« پیوسته سخن زحق و باطل چه کنی؟ رو زور به دست آر که حق با زور است» و بدین ترتیب ما به جای رسیدن به یک جامعه ای که قانون بران حکومت کند به نوعی داروینیزم سیاسی می رسیم که در آن ضعیف برای زیستن صالح نباشد. شادمانم که جناب صالح از مرگ نجات یافته است ولی برای بی گناهی که کشته شده اند ابراز تأسف کافی نیست و من امیدوارم روزی که چندان نزدیک نیست این گونه بم گذاران به شدید ترین مجازات محکوم شوند و گلیم این عنعنه ناخجسته از سیاست برچیده شود و جای خود را به یک فرهنگ سالم سیاسی بدهد که سیاستمداران مخالف خود را تحمل کنند و بدون محاکمه محکوم به مرگ ننمایند. در این مورد من از مداخله خارجی سرتکانی نمیکنم چون محمل مداخله خارجی هم ما هستیم.

فاعتبروا یا اولی الابصار

نگارگر ۹ سپتمبر ۲۰۲۰ برمنگهم

د پانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ